

POP ROCK

& Sport

CURIERUL NATIONAL

De cîștigat:
■ Pareri actuale la GENESIS ■ Star
Talk - PAUL McCARTNEY (inedit)
■ Răspundem cînd sănseam în stare
■ 2 texte de invitat engleză cîntind
Jazz-ul e cu noi! ■ Sărbătoare la
Uni-Fan Radio e cu noi! ■ TOP '90 (prima
ediție pe 1992) ■ A-Z ■ Propuneri
pentru topuri viitoare ■ Video-film

HAI SA NE ABONAM!

Numai dacă vreti. La oficiile postale din toată țara P.R.&S. figurează în catalogul Publicațiilor interne la poziția 422. Având în vedere noul pret, cei care s-au abonat deja din decembrie vor fi nevoiți să achite diferența în sprînjul vostru: primim pe adresa redacției mandate postale cu sumele necesare unor abonamente pentru 3 luni (minimum) începînd cu martie 1992. Vă rugăm să indicați clar adresa și codul postal și să adăugati la cei 15 lei/număr încă 50 de bani/număr (taxa de timbru). Cei care vor centraliza mai multe astfel de abonamente expediind-le pe un singur mandat, vor beneficia de un abonament gratuit (minimum 5 numere). Vă rugăm să vă grăbiti pînă la sfîrșitul lunii.

La rîndul nostru vom transmite listele revistei la domiciliul fiecăruia. Pentru moment este cea mai avantajoasă variantă. Așa vom sta pe cine putem conta, căci sănsem în stare să avem o reducere putem face (în strictă dependență de numărul solicitanților). În cele 3 luni vom avea 13 aparitii (195 de lei). Pentru taxa amintită ar fi 201,50 lei. Pentru a facilita operația de expediere și a enerva doamnelor și domnisoarele de la ghidurile cu pricină, rotunjim suma la 200. Noi am făcut primul pas. Acum e rîndul VOSTRU!

An II
nr. 2
(49)
ianuarie
1992
15 lei

săptămânal dependent de toti fanii
Pop
R&S
pop · rock · sport · video · t.v. · radio

de toate

DE TOATE

de toate DE TOATE

• Opiniile ale unor profesioniști ai industriei muzicale despre ce va fi în acest an. **Carol Cooper** (director al firmei A&R Columbia — black music) „Sper să avem parte de soliști adeverări. Cred că majoritatea vor proveni din zona muzicii de dans unde s-au refugiat vedetele de culoare”. **Brian Chin** (dir. of A&R, PWL America) „Muzica techno va fi pe culmi. Este muzica provenită din Belgia, Olanda și Anglia. Se va produce o intensificare a acid-house-ului. Va semăna cu rock-ul industrial”. **Ken Friedman** (dir. of A&R, Arista) „Vor reveni armoniole, vocile, melodia. Multe trupe rock fac mai mulți pasi spre pop, cum ar fi Jellyfish și The Galactic Cowboys. Nu mai este grav cind se cintă astfel, cum considerau fanii acum cîțiva ani. Acum sunt trupe cu 2–3 vocaliști. Multe pot cinta live dar cluburile se inchid în lanț. Trebuie să zboră la Toronto sau

Piese cîștigătoare în cele 12 luni ale anului 1992

IANUARIE

Pop : — Iubirea mea, în
mareea mea albastră — **Violet**
Gavriliă (Eugen Rotaru) — Ga-
briel Dorobanțu — **Rock** : —
Perfect — **Timpuri Noi**.

FEBRUARIE

P. : — Iuzia unei iubiri —
Cătălin Crișan (idem) — Că-
tălin Crișan ; **R.** : — E martie,
iubita mea — **Marian Nistor**
(Corneliu Vadim Tudor) — Sa-
voy.

MARTIE

P. : — O poveste din vest —
George Natsis (D. V. Dumitru) — Aurelian Temișan ; **R.** : — Povestiri dintr-o gară —
Cargo.

APRILIE

P. : — Povestea mea — **Mar-
cel Dragomir** (Dan Ioan Pan-
toiu) — Carmen Mureșan ; **R.** : — Fă-mă Doamne-o lacrimă —
Marian Nistor (Corneliu Vadim Tudor) — Savoy.

MAY

P. : — Iertările — **Marian
Nistor** (Adrian Păunescu) —
Savoy ; **R.** : — Poate de mine —
Sanrock.

IUNIE

P. : — Am fost actor — **Din
Iagnov** (D. V. Dumitru) — Daniel Iordăchioale ; **R.** : — Te
voi uită — Sanrock.

IULIE

P. : — Cintecul somerului —
Dan V. Dumitru (idem) — Ga-
briel Cotăbiță ; **R.** : — Vino la
mine — Sanrock.

AUGUST

P. : — Dar eu te mai iubesc —
M. Dolgan (Stefan Lozle) — Radu Dolgan ; **R.** : — Zilele ce
trece prin mine — **Adrian Or-
dean** — Dida Drăgan.

SEPTEMBRIE

P. : — Eu și marea — **Ro-
bert Moroșanu** (Gina Te-
dorescu) — Daniel Iordăchioaie ; **R.** : — Cina Dragonului —
Celealte Cuvinte.

OCTOMBRIE

P. : — Din iubire se și moare — **Radu Nistor** (Sandu Ștefănescu) — Daniel Iordăchioaie ; **R.** : — Thunderstruck — Iris (din Festivalul „Body Rock” — Arad '91).

TITUS ANDREI

Boston pentru că grupul pe care doresc să-l audiez nu are unde să cintă!”. Fiecare conducerător de firmă vede problema diferit dar eu siguranță acesti oameni (și alții ca ei) vor influența și anul acesta soarta topurilor. E bine să stiu ce gindesc și am aflat din revista americană „Details” din Ianuarie 1992. • E placut să constatăm că „Expres Magazin” acordă o pagină întreagă muzicii. Doar un titlu ne-a surprins. „In exclusivitate pentru...” și se referă la Phoenix (cu ghilimele pe care refuz să le folosești). Mai intîi nu-i un interviu, apoi datele de acolo ca și multe altele care vor urma probabil, au apărut și la noi și la alții. Ultima prezență la V.N.D. a lui Nicu Covaci și a impresarului său a oferit sansa ascultătorilor să aflu despre conflictele cu Electrecordul, despre naile înregistrări. Ba mai mult, directorul artistic al Electrecordului și-a expus opinia. E

International

Artus

HOLOGRAF

Ja multă așa!
Grăciu fericit și
multă fericire!
HOLOGRAF + Silvia
X 942

Postbus 32 5360 AA Grave, Holland.
Tel. 08860 - 75545, Fax 08860 - 74824

ANDREI

„Așteptind-o pe Maria”

Cartea și discul lui Alexandru Andries pot fi găsite la Societatea „Știință și Tehnică” S.A., tel. 17.42.44, 17.60.10/1151, telefax 17.58.33. Adresa: Piața Presei libere nr. 1. Primele 2000 de exemplare se află la adresa semnalată.

bine că se revine la un subiect de mare interes, dar de ce „inclusivitate”! ? Altfel publicația este captivantă și-i dorim succes în noua formă!

• **Mick Ronson**, legendarul chitarist al lui David Bowie și apoi al lui Ian Hunter suferă de cancer la ficat. • **Tony James** a decis brusc să păruseas-

geles. • Cuvintele și muzica melodiei „Exit” de pe albumul „Joshua Tree” al irlandezilor de la U2 au influențat comportamentul lui **Robert Brado**. După spusele acestuia, din cauza cincelui a asasinat-o cu un pistol pe actrita Rebecca Schaeffer. • Anunț în Billboard: „Bateristul nostru a

MĂ HOLBEZ SI EU!

Mai stationez puțin la programul de Revolution care pe unii î-a incitat. A fost într-adevăr cel mai colorat dintre toate. O să spuneti că eu fiind galben nu-i supor pe cel de altă culoare, dar eu am televizor alb-negru și nu fac discriminări. Glume cu ei, despre ei, cintări cu ei, despre ei. Sufocant, zău. • Dedicații scurte între personalitățile politice ale momentului au plecat bine, iar secențele muzicale au fost bine alese. • Mare imaginație la texte de genul „Cine se arde cu Roman, sună și-n Stolojan”! • **Marin Petrache-Pechea** a apărut cu trupa sa pe post de Gypsy Kings. • **George Mihăiță** s-a „bucurat foarte de mai multe ori într-o rubrică invizibilă. Realizator, Titus Muntean. Așa scria la sfîrșit. • Bancuri vechi da plăcute ne-a spus **Mirea Crișan** pe care, oricum ne-am bucurat să-i revedem. • Rusii au salvat dansul românesc. Trupele de dans, folosite în exces, aşa cum se face la noi, erau efectiv foarte bune și estetice. Mie mi-a plăcut băiatul acela cu barba și codiță. • După ora 1 am avut parte de o defectiune tehnică și am crezut că... Dar n-a fost să fie. • Soliștii noștri au cintat hit-urile străine rezonabil des, dacă tot pling compozitorii că nu se promovează creația autohtonă, acum era momentul. • **Stela Popescu** a zis ce trebuia: „Jos bărbății!” • Figurajia sau publicul a aplaudat și a riscat la comandă sau ca la Benny Hill și Mr. Bean la un loc. Tinerii frumoși și suspect de veseli. Am mai reținut aparițiile soliștilor. Marina Florea (usoară pe lângă Play-Back), Mihai Constantinescu și blondă sa parteneră

(cintind printre baloane un slăgărel cu sanse). Anastasia Lazarie a cucerit publicul de la noi. • Răspunderea limitată a cabaretului îi scuteste pe autori de observații. Dar cine răspunde? • Strip-tease-ul cu mină altcuva a fost inedit și trist dacă te uită la privirea fără expresie a domnișoarei. • N-am văzut măcar o formă în întreg programul, desătrupelor noastre au cîteva clipe notabile. Nici în zilele următoare n-au apărut pe programul I. Iar n-au voie? • Pe 1 Ianuarie m-a incitat show-ul din 1989 de la Moulin Rouge. Așa mai merge! • Resturi ale programului ni se mai oferă și azi de unde am dedus că s-a muncit mai mult decât era cazul. • La „Video-magazinul” din 5 Ianuarie, cel cu cele două **Aline** (dintre care una venea și altă plică), am remarcat libertatea de exprimare a regizoarei, de platou sau a femeii de serviciu (nu stiu sigur pentru că n-a apărut pe generic). • TOP 12 al video-clinurilor a ajuns pe programul I simbătă pe la 18 și 15. Prezentatoarea ne-a atenționat să ne concentrăm la muzică, nu la solist sau la imagine! Păi ce nevoie era de clipuri? Culmea că au fost realizate mult mai bine decât altele. Dar dacă n-am voie să ne uităm la ele... ascultăm la radio meleniole. • A mai fost o porție mică cu **Jean Michel Jarre** simbătă noaptea. Chiar nu se poate mai mult? • Nu stiu cine sau ce a lipsit la „Video-magazinul” din 12 Ianuarie dar a fost mult mai plăcut asa. • In horoscopul meu serie că să intre-o pasă indulgență. VeДЕJ că se potrivește?

GALBIOARA

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

că grupul Sisters Of Mercy. Se presupune că fostul basist de la Generation X dorește să refacă Sigue Sigue Sputnik pentru un L.P. și cîteva concerte europene. • Fratii Robinson au hotărît să renunță la serviciile chitaristului Jeff Cease, care după opinia lor nu se mai potrivește cu imaginea actuală a trupei The Black Crowes. Înlocuitorul este deja cunoscut, el fiind Mark Ford, liderul de la Burning Tree, grup care a cintat cu băjetti într-un concert la sala Roxy din Los Angeles.

decodat. Avem nevoie de un înlocuitor, urgent! Candidații să nu aiță familiile". Anunțul era dat de muzicienii filmului „Spinal Tap” care doreau să-si încheze o trupă a lor. Au primit mai mult de 5000 de oferte prințe care și de la Mick Fleetwood și Micky Dolenz (ex-Monkees)! • Dave Rowbotham unul dintre primii chitaristi de la Durutti Column a fost asasinat cu mai multe lovitură de cutit, în apartamentul său din Manchester. Poliția nu are deocamdată nici un indiciu, artis-

Publicație săptămînală editată de „CURIERUL NACIONAL” S.A.
Tiparul Regia Imprimeriilor Naționale – Imprimeria „CORESI” București

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

PARIS. Grup american de mare forță creat de Robert Welch, fost la Fleetwood Mac

DORO PESCH

împreună cu Glenn Cornick (basist, keyboards la Jethro Tull și Wild Turkey) și Thom Mooney la tobe. La cel de-al doilea album la tobe a venit Hunt Sales iar după acesta grupul a început să mai existe. Welch a avut o carieră solistică remarcabilă. Cele două discuri merită ascultate: Paris (1976) și Big Town 2061 (1976) ambele scoase de casa de discuri Capitol.

PHOENIX este numele grupului britanic cu John Verity la chitară, bas și solist vocal, Ray Minshew (chitară) și Bob Henrit (tobe). Doi dintre ei au activat la Argent. Genul abordat este catalogat de specialisti drept pop/techno rock. Albumul „Phoenix” în 1978 la CBS și „In Full View” în 1979 la Charisma.

PHOENIX X sunt americani

cu cîteva piese promovate de posturile de radio. „Rock’N’ Roll Star” a devenit succes în 1985.

DORO PESCH. Probabil cea mai teutonică apariție în fruntea unei trupe rock de la Velvet Underground încoace (Nico în anii ’60). Si-a început cariera în 1980 la Düsseldorf cu grupurile Beast și Snakebite, iar în 1982 a format Warlock. Față a supergrupurilor Led Zeppelin și Judas Priest, gusturile ei se reflectă în soundul trupei. În 1984 albumul Burning Witches a apărut la o măruntă casă de discuri belgiană, după care a urmat primul turneu european. A fost momentul unor oferte de contract mai serioase și a altor înregistrări în 1985: Hellbound și You Hurt My Soul (un EP). Cu gîndul la piața americană a apărut în 1986 True As Steel la în 1987 Triumph And Agony. Dorința solistei de a urma o carieră solistică s-a resimțit în 1988 pe Force Majure. S-a mutat în America unde este sprijinită de Gene Simmons de la Kiss la producerea noilor discuri. Albumul „True At Heart” din 1991 este și acum prezent în topul vînzărilor din Germania. Despre ultimele ei aventuri muzicale vom mai scrie.

IGGY POP. Pe numele lui real James Jewel Osterburg s-a născut în 1947 în Michigan. Numele de Iggy l-a luat dindea ce a părăsit grupul punk The Iguanas și s-a mutat la The Prime Movers din Detroit. La Stooges s-a dezlîntuit ca vocalist și om de scenă unic în felul său. Aparițiile sale au socotit publicul. A colaborat cu MC5, cu John Cale. Practic a fost un precursor al punk-rockului. Albul de debut cu The Stooges: Fun House (1969) și Raw Power (1973). David Bowie l-a salvat pentru o vreme din lumea drogului aducindu-l în Europa. Discul solistic s-a intitulat The Idiot urmat de Lust Of Life, TV Eye, Kill City, Party, Zombie Birdhouse. Între 1983-1986 s-a ocupat mai mult de viața personală, cam răvășită iar cu Bowie a înregistrat discul bine primit, Blah Blah

Blah. Revenirea este spectaculoasă și azi fiind continuată de L.P.-urile Instinct și Brick By Brick. A avut și cîteva roluri în filme ca Sid And Nancy și Cry Baby. Rock-ul decadent, o pagină curioasă dar importantă în istorie, trebuie cunoscut. Iggy Pop cu gesturile sale provocatoare și texte nihiliste a fost unul dintre cei mai semnificați precursorsi.

COZY POWELL este unul dintre cei mai bine cotati ba-

teriști al rock-ului. A cintat în numeroase trupe ca Rainbow, Michael Schenker Group, Whitesnake. În studio a colaborat cu toată lumea bună a scenelor rock. Pe cont propriu a înregistrat cîteva albume fără să obțină un impact comercial deosebit: Over The Top (1979), Tilt (1981, cu solistul vocal Elmer Gantry de la Stretch), și Octopuss (1983). Il vom regăsi în biografiile altor trupe.

andrei p.

PANTERA. Chitaristul Darrell Abbott, basistul Rex Rocker, vocalistul Phil Anselmo (l-a înlocuit recent pe Terry Glanz) au avut parte de serviciile producătorului Terry Date (Metal Church). Albume: Metal Magic (1983), Project In The Jungle

(1984), I Am The Night (1985), Power Metal (1988). Anul trecut au cintat în deschidere la Judas Priest. Stilul lor este numit „power-groovin’ metal”. Ultimul disc din 1990, Cowboys From Hell, s-a vîndut (în SUA) în peste 100.000 de exemplare.

Apoi l-am cunoscut pe Keith Richards (Rolling Stones — n.r.). Un prieten mi-a promis că mă duce la el și nu l-am crezut pînă în clipa în care Keith ne-a deschis usa. Îți dai seama, am stat lîngă acest „monstru” exact aşa cum stau lîngă tine și am discutat despre una, alta... e un tip foarte drăguț, n-o să crezi, aproape ca mine. (Risete).

Am și cintat în 6 spectacole cu o trupă care se cheamă Rubgurns, în deschidere la Nina Hagen.

In Germania am cintat cu muzicieni foarte buni, cum ar fi Michael Basimano (fost la Frank Zappa) și cu Andy Taylor (ex-Duran Duran). Acum am o trupă acolo care se numește HEILHECKER cu care fac o muzică experimentală. Începînd cu 1 februarie vom avea un turneu prin Germania, cu un disc pe care l-am scos la EMI. Dacă ai să-l vezi — CD-ul se află la Dakino — să nu te sperii că n-ai să-mi vezi numele pe el, pentru că pseudonimul meu artistic este Del Martino. L-am cîpărat în America, unde le era foarte greu să pronunțe Volker Vaessen. Să dădă incercări, din Volker leseu ca totul altceva...

Rep.: Alte proiecte?

V.V.: În mai vom cînta, cred, în deschidere la MINK DEVILLE și TIN MACHINE. În vară sperăm să mai scoatem un disc.

In rest sunt muzician de studio și mă descurc destul de bine.

Rep.: După aproape o săptămână petrecută aici și-ai format o părere despre România?

V.V.: Nu prea. Singurele locuri pe care le-am văzut, în afara de restaurante, au fost Studioul Migas și Dakino. E greu să-ti faci o părere. Dar toti oamenii pe care i-am cunoscut sunt extraordinar de drăguți. Si datorită lor m-am simtit foarte bine și nu-mi pare rău că am venit aici. Recunoșc că la venire aveam niste idei preconcepute. Dar a meritat să vin! Si sper să mă întorc curind.

ANCA LUPES

VOLKER VAESEN:

„AM FOST ȘI EU REPORTER DE ROCK”

Rep.: Deci tu eşti noui bassist al formației Phoenix?

V.V.: Da, dar nu chiar aşa de nou. Am început repetițiile cu ei din luna august, ar fi trebuit să fiu aici și pentru turneul din luna septembrie, dar pînă la urmă a venit Joszi... A fost destul de neplăcut pentru mine care contramandasem deja niște cîntări. În sfîrșit, s-a rezolvat pînă la urmă, aşa că a fost OK pentru toți.

Rep.: Cînd l-ai cunoscut pe Phoenix?

V.V.: Pe Nicu și pe Ovidiu îi cunoșteam de cîțiva ani. Îar cu Mani am fost coleg de scoala. De altfel noi locuim în același casă, împreună cu Ulli (Brandt-Farfarello) și cu alții cîțiva prieteni. Sîntem o familie mare...

Rep.: Și pentru aceste înregistrări cum te-au convins să vîi? Pentru că bănuiesc că prima „încurcătură” te-a cam supărât.

V.V.: Destul de ușor! În noiembrie Dan (Chișu — DA-KINO) m-a sunat și mi-a făcut această propunere. Înții am refuzat, dar n-am putut rezista mult timp. Și nu-l puteam lăsa la gheu, mai ales că Joszi nu mai voia să vină. Apoi Mani mi-a povestit mai pe larg despre disc, dar eu am spus: „Nu cred pînă nu vîd!” Acum o săptămînă nu știm încă nimic sigur. După concertul de la Wiesbaden am plecat spre România, am ajuns la acel spectacol (Balul Bobocilor — n.r.), a doua zi am început înregistrările la MIGAS. Și acum gata, trebuie să plec...

Rep.: Ce poti să-mi spui acum, după ce înregistrările s-au terminat, despre acest proiect?

V.V.: Eu i-ăspun aventură! (Risete). S-a muncit enorm, ai văzut și tu. Imi place foarte mult să lucrez cu Ovidiu. Este un baterist incredibil! Ne potrivim! Și asta, cred eu, contează foarte mult pentru

secția ritmică a unei trupe. Despre studio cîte să-ți spun, e bine că există; condițiile (nu cele tehnice) nu sunt extraordinare, dar e un început și astăzi principal. Și după cîte mi-ai povestit, cred că mi-ai dorit să-l vîd gata. Iar dacă turneul de anul viitor va avea loc și dacă

surprizele pe care ni le oferă sint pe măsura așteptărilor.

Acum povestescă-mi cîte ceva despre activitatea ta extra-Phoenix.

V.V.: Eu sunt profesor de muzică și limba germană. Am predat cîțiva timp muzica, dar nu m-am putut impăca cu pro-

cepții prin a face ce faci tu acum. Am fost și eu reporter de rock pentru revista „Fach Blatt”. Si aveam de lucru, nu gîmă. Locuiam în LA, îți dai seama. Acolo există cam 600 de trupe, din care 40 la sută sint de hard rock.

Imi amintesc și acum, cel

VOLKER VAESEN și ULLI BRANDT la V.N.D.

voi fi implicat, să-ar putea să-mi indeplinească această dorință. Dar deocamdată rămînă despre Haendel la Londra și doar o oră despre rock. Așa că m-am lăsat.

Rep.: Este adevărat că în ceea ce privește combinația Phoenix-Dakino nu pot fi să-i cunoască niciodată de nimic. Dar nu este mai puțin adevărat și că

grama. Trebuia să predau, de exemplu, 2 ore pe săptămînă despre Haendel la Londra și doar o oră despre rock. Așa că m-am lăsat.

In 1985 am plecat pentru prima dată în Statele Unite, cu \$ 5.000 în buzunar. Aveam, însă, cîteva rude pe-acolo însă că nu mi-a fost foarte greu. Am în-

de-al doilea interviu și l-am lăsat lui Steve Vai. Erau în studioul lui David Lee Roth din Sunset Boulevard. A apărut într-o ținută tipică de rock — multă piele și lanțuri — și să-șezut că arăta „în halul asta” dar era invitat la un concert POISON.

răspindem dacă suntem în stare

M.C. CEZAR (Ploiești). Am primit topurile tale, iar scrierea din 5 ianuarie ridică o problemă des întâlnită de la vreme. Cei care au devenit prietenii acestei publicații acceptă cu grecu (și să stii că mă număr și eu printre ei!) ideea că numărul lor (al nostru) nu este atât de mare pe că ar fi normal privind totul subiectiv. Nu-i o „bazaconie” cum spui, ci o realitate ca dintre 10 sefi de firme care se ocupă de difuzarea presei din București doar 3 au zis de revistă după 47 de numeri! Returnurile le păstrăm așa cum propui pentru că efectiv sunt cereri pentru 20–30 de numere deodata din partea celor care ne descoptă acum. Te subapreciez (și nu numai tu) crezând că insistența la oficiale poștale nu are efect. Întâlnirile cu fanii vor avea loc în primăvară dar nu pe principiile lui G. Mihăită (cum recomanzi) pentru că noi nu beneficiem de reclamă gratuită la TV. Este încrajatoare pleoarisa ta pentru P.R.&S. și V.N.D. — **PIT-THE POOR LORD (Tulcea).** Acum cind putem rezolva abonamentele în varianta pe care sper că ai cîștigat-o, nu știu dacă are rost înțelegerea anterioră. Materialul despre Brian Jones este binevenit. Concursul „cel mai bun articol”, așa cum l-am publicat era lansat de fanii emisiunii V.N.D. care au o revistă „Friday Night” (un „fanzine” cum îl spun cei din Vest, numele venind de la fan și magazin). O serie de articole au ajuns la noi dar pentru cei interesați în acest număr se va găsi și adresa directă a promotorului, Laurențiu Stoiciu. Un concurs propriu, al P.R.&S. se va iniția abia în februarie cind viața concertistică se va mai înviora. De ce? Pentru că de traduceri nu ducem lipsă. Ne dorim ziaristi, comentatori pop-rock care să surprind evenimentele și, fără interviuri, sondaje, nu scapă nimic din lumea muzicii. Pentru moment stringem fonduri pentru premii și apoi... **ELENA CODREANU (București).** La capitolul poster, nu știu decât despre existența celui care e al Compact-ului din București. Lansez aici încă o dată invitația către Paul Csuci și colegii săi din

Cluj pentru a ne expedia o fotografie pentru fanii care ne scriu, ca și tine. Poți fi sigură că în clipa în care aflu adresa lor oficială o voi publica. Cu acordul lor! **ELENA LAURA PARAPARIU (Galati).** E bine că mă informezi despre modul de difuzare din orașul tău. Acum se pot face abonamente, și drept cu pretul nou. Dintre numerele ratație vei primi cite mai avem. Cu răbdare și ramburs. **SAMUEL TAMAS (Hunedoara).** Despre Jean Michel Jarre am scris în numărul 14 din 1991. Probabil că vom reveni cu informații noi. Dintre discografilor solicitate vei avea parte de cîteva (nu deodată). Despre Adriano Celentano și Totò Cutugno pregătim pagini complete (desi era o surpriză, m-am provocat să mi-a scăpată) grăție ajutorului primit din Italia de la Gabriella Bertini de la Banca Italo Romana cu sediul la Milano. Bee Gees (selectiv). Albume: Odessa (1969), Main Course (1975), Children Of The World (1976), Gold (1976), Massachusetts (1976). I've Gotta Get a Message To You (1977), Bonanza-Early Days (scos de casa Pickwick în timp ce anterioarele erau produse de R.S.O.). Spirits Having Flown (1979), au urmat trei volume cu titlul Early Days lansate în 1979, Living Eyes (1981), Staying Alive (1983), ESP (1987). Merită căutat și albumul Bee Gees First editat de Polydor în 1967. Primul single de top a apărut tot în 1967 ajungind pe locul 12 atât la americani cât și în Marea Britanie. Este vorba de New York Mining Disaster 1941. Apoi „To Love Somebody” (reluat recent în formula reggae de Jimmy Sommerville) pe locul 15 în S.U.A. și 41 în Anglia și Massachusetts care în topul american a ajuns pe primul loc. Alte hituri care au atins culmea topurilor: I've Gotta Get a Message To You (1968), My World (1972), Live Talkin' (1975), You Should Be Dancing (1976), How Deep Is Your Love (1977), Stayin' Alive (1977), Night Fever (1978, în ambele topuri majore), Too Much Heaven (1978). Tragedy (1979, în ambele topuri), Love You Inside Out (1979), You Win Again (1987). Trioul vocal britanic format din Barry Gibb (nă-

scut la 1 septembrie 1946, numele grupului vine de la inițialele lui) Robin și Maurice Gibb (născuți la 22 decembrie 1949) au debutat în Manchester sub conducerea tatălui Hugh Gibb. În 1958

foane și C.D.-player-uri. Si eu și alții (pentru că mă întreb) păstrăm magnetofoanele ca nișe de muzeu. Importul de benzi ORWO este întrerupt și nu cred că va fi reluat. Deci, concluzia derivă logic: trece pe mijloacele zilei și salvează-ți colectia. Showaddywaddy este un grup britanic format în 1973 care abordează rock'n'roll-ul anilor '50-'60. Dave Bartram și Buddy Gask erau vocaliști. Russ Field și Trevor Oakes la chitară. Al James și Rod Deas la bas. Romeo Challenger, Malcolm Allured, bateriști. Au avut 22 de piese de Top 40 în perioada 1974–1981. Hey Rock'n'Roll a fost primul hit iar după ce au văzut că nu tine cu piesele ori-

Little Rock'n'Roller“ a devenit un power-play al posturilor de radio și are succes și azi. În 1980 un alt disc cu succese, purtind semnătura autorilor echipei Field și Bartram s-a intitulat Bright Lights. Mai au apariții în programe de cabaret și aici. Interesant este faptul că nu figurează în toate encyclopédile din Anglia. Despre cele americane nici nu mai vorbesc. O discografie adecvată cere un efort suplimentar. **SCORPIOANA (Botoșani).** Recunoșc că TOP P.R.&S. '91 ridică mari probleme participanților dar nici n-am vrut să fie ceva lejer. Trebuie să muncesc și voi din cind în cind. Nu contează greșelile de scriere sau miciile confuzii, dar o documentare prealabilă se poate face. Rezultatele finale vor fi publicate în cel de-al doilea număr din februarie. Astă pentru a da timp și lor care ne-au descoptat abia acum. Premile la V.N.D. le vom anunța în numărul 4 cind emisiunea împlineste un an de la debut. Propunerile tale nu-s de departe de opțiunile noastre, dar nu le numesc aici din discretie. Despre grupul Buna Vestire recunoșc că n-am auzit, dar dacă ai oferit un material, expediază-l! **BEATRICE BAIU.** Bd. Daicia nr. 98, sector 2, București, cod 70256 — o adresă de reținut pentru fanii lui **CHRIS NORMAN.** Cei interesați pot obține autografe, fotografii, informații de ultimă oră. N-ar fi rău să publicăm și fișă de inscriere, dar spațiul nu ne prea permite. Salut acest FAN-CLUB în totă regula și categoric îl vom sprijini astăzi cum procedăm și cu ceealetă. Vom lăsa legătura telefonică (11 46 48). Este rubrica cea mai citită și din acest motiv am inserat anuntul tau aici. Il voi relua la nevoie. Îți propun ca P.R.&S. și V.N.D. să fie membri de onoare ai clubului. Așa ar trebui să se întâmple și cu alte cluburi. **MARCELA JALBA** (com. Tufesti, jud. Brăila). Voi incerca să-ți răspund respectind ordinea problemelor. Poezia Adelei Ponoran despre Freddie Mercury a fost într-adevăr emoționantă și mă bucur că îl-a stîrnit curiozitatea de a că cunoaște pe autoare. O rog chiar aici să-și dea adresa pentru ca voi să puteți coresponda. Privind observația ta în legătură cu pagina cu „De toate”, trebuie să-ți spun că este ultima în ordinea redactării și predării la tipar.

ANDREI PARTOS

ADRESE IMPORTANTE. Cei care doresc să colaborze la realizarea revistei „FRIDAY NIGHT” (revista fanilor V.N.D.) sunt rugați să scrie pe numele lui **LAURENTIU STOICIU**, str. Bibescu nr. 1, bl. P4, sc. 1, ap. 3 sector 4 București. De Top Guliver (cu 12 melodii în ordinea preferințelor, indiferent de unde provin) se ocupă Daniela Monalisa Popescu (str. Minerilor, bl. 2, ap. 126, Tg. Jiu). Succes!

OIDIU-CĂTALIN POPUȚOAIA prescurtat — P.O.C. (str. Primăverii nr. 22, sec. G, et. 4, ap. 13, cod. 6800 Botoșani): „Am 17 ani și sunt un iubitor al muzicii ușoare. Formațiile mele preferate sunt: UB 40, Aswad, Inner Circle, Alpha Blondy. As dori să afli că mai multe lucruri despre aceste formații. Îmi doresc postere, fotografii, orice. Ofer ce pot, dacă pot”. **MARIAN COTRAU** (str. Crisului nr. 16, loc. Salonta, jud. Bihor): „Am înființat, în sfîrșit Fan-Club Oana Sirbu”. **CARMEN MOCANU** (str. Sesului nr. 2, Novaci, jud. Gorj, cod. 13460): „Am 17 ani și jumătate. Sunt în zodia Gemenilor. Preferințe muzicale: Michael Jackson, George Michael, Roxette, Mariah Carey, Bryan Adams, Scorpions, Rod Stewart, MC Hammer și UB 40”. **MIRUNA POPESCU** (str. Ion Dragosianu nr. 13, cod. 5750, Fălticeni, Suceava): „Caut nr. 35 al revistei P.R.&S., cel care conține textul melodiei I Do It For You” — Bryan Adams”. **CRIS AN** (str. Ceahlău nr. 11, bl. 76, sec. B, ap. 107, cod. 77781, sect. 6 București): „Caut rockeră — 17–19 ani — pentru prietenă, adeptă a heavy-metalului. Dorește versurile melodiei Remember Tomorrow — Iron Maiden”. **MICHAEL HUEAN** (O.P. 70, C.P. 94, sect. 3, București cod. 7000): „Prinții corespondenții se vor bucura de un statut privilegiat în cadrul recentului înființat Fan-Club „Mariah Carey”. Toti cei care o aveți în sfera preferințelor pe această solista și dispuneti de diferite materiale cu și despre ea vă rugăm să ne scrieți. Ne interesează de altfel orice fel de informație din domeniul muzical”. **SORIN M. MARGINEANU** (str. Cerbului nr. 3, Tîrgu Mureș, cod. 4300, tel. 954/22 954): „Preferințe muzicale: Secret Service, Scorpions, After Clock, XTC”

CLAUDIU SEDER (str. Chizid 92 Hunedoara / 2750): „Înțeleg Fan-Club Mihaela Runceanu un mai înființat altă două: Fan-Club Elena Cîrstea și Fan-Club Dida Drăgan. Așteptăm amatorii”. **SIMONA MIHALITAN** (str. Tolstoi bl. T 01, ap. 14, Alba Iulia): „Am 14 ani, sunt brunetă, am ochi căprui, sunt în zodia Balanței. Îmi place foarte mult Michael Jackson, as dori să obțin postere, texte ale cîntecelor lui, discuri. Alte

Constanta, cod. 8700): „Am 14 ani, sunt rockera. Formațiile mele preferate sunt: W.A.S.P., Metallica, Scorpions, AC/DC, Skid Row, Holograf și Compact”. **LAURA POPESCU** (str. Cameniei nr. 10, bl. 33, ap. 12 Ploiești, 2000): „Sînt patru 'ari-ce pogonice' pline de bune intenții. Pasionația noastră comună (și nu numai a noastră) este super-grupul, extraordinara formație Phoenix. Am dori să cunoaștem și să contactăm cît mai

liniște, dar și de mici nebunii, veselie... As dori foarte mult să corespundă cu tineri și tinere născuți pe 22 septembrie, cărora le place dansul sportiv, dansul de societate și care-l au ca idol pe Jason Donovan, minunatul „Dono”. Imi mai plac Roxette și Kim Wilde. Deviza mea este: For Ever I Love You — Jason!”. **LUCIA CIPRIAN** (str. Negru Vodă, bl. D2, sec. B, ap. 5, Pitești, Argeș, cod. 0300): „Prietenii

ceanu, Gabriel Dorobanțu, Cornel Constantiniu, Mihai Constantinescu. Ca formații, Star 2000, Savoy, Romanticil. Dorește să cunoască adresele tinerilor care au înființat următoarele Fan-Cluburi: Mirabela Dauer, Marina Scupra, Angela Ciocâlnă, Carmen Muresan.” **MIRELA SASCAU** (Alea Chișinău 2, bl. 12, ap. 102, sect. 2 București, cod. 73432): „Am 17 ani și jumătate. Sunt o admiratoare infotată a formației The Beatles. În prezent corespundez cu un băiat din Constanța pe această temă, dar el nu posedă prea multe materiale despre cei „patru din Liverpool”. Il rog pe prietenii P.R. & S. să ne ajute. Ofer în schimb poștele cu Michelle Pfeiffer, Kim Basinger, Bros, Black Box, Sting, Fotografi cu Bananarama, Brother Beyond, Madonna, Sandra.” **DRACULA** str. Simion Bărnuțiu nr. 37, Sighetu Marmației, cod. 4925, jud. Marămureș): „Deci, mă numesc „Dracula”. Sunt „pește” și doresc să corespundă cu dame bine, indiferent de vîrstă, pe următoarele teme: ocultism și magie, spiritism, dragoste și sex, muzică de toată genurile.” **IONEL COSMIN** (str. Ion Rațiu nr. 120, Constanța, cod. 8700): „Am 16 ani, 1.75 m. Sunt săten cu ochi căprui și doresc să corespundă cu fete din toată țara pe diverse teme.” **RIN** (str. Duioșiei, nr. 36, sect. 1, București, cod. 78506): „Sint elevă în clasa a XII-a. Sint născută în zodia „peștilor”. Am 1.70m și 55 kg. Îmi place neșpus de mult formația Depeche Mode. Dorește să corespundă cu fanii acestei formații și, de asemenea, cu fanii lui Gabriel Gotthard.”

INTERMEDIEM PRIETENII

preferințe: AC/DC, Metallica, Jon Bon Jovi, Europe, Scorpions, Accept, Garant, răspuns”. **ADELA MITRA** (B-dul Stefan cel Mare nr. 108, bl. D9, ap. 2, cod. 3700, Bihor): „Sint o fetiță sătenă, am 16 ani și îndrăgesc muzica disco, pop, rap. În aceeași măsură (ca și muzica) îmi place literatura. Sint o fană inflăcărată a Sandrei. Mă interesează materiale informative, poze, afise, discuri, texte de melodii și. Materialele pot fi în limbi română, engleză, germană, franceză, maghiară”. **ROLIV** (C.P. 18, O.P. 3, Alexandria 0700, Teleorman): „Reamintim celor interesați că am înființat Fan-Club Milli Vanilli”. **SIMONA RADU** (B-dul Tomis nr. 153, bl. 5, et. 3, ap. 12,

multă fanii ai acestui super-grup. Ne-înțind să înființăm și un Fan-Club”. **PETRONELA** (str. Exercițiu, bl. D15, sec. B, ap. 11, Pitești, jud. Argeș, cod. 0300): „E un an foarte greu pentru mine. În această vară mă aşteaptă un bacalaureat și o admisire la facultate. Pot să spun că mă înțeleg. Teamă îmi trece doar în puținele clipe în care sunt la un... bairam sau citesc altceva, decit pentru școală. Totuși mi se pare închiș”. Prietenii nu am. Învățatul, repetat mă obosește groznic. Să toate acestei se întimplă mie, tocmai în, îndrăgostită de natură,

imi spun. Toma. Este o porcă cu aluzii biblice. Fac un apel către cei care mă pot ajuta să-mi procur orice volum de poezii apartinând lui Nichita Stănescu. Ofer articole, poze, postere, interviuri cu actori, sportivi, cintăriți în schimbul unor materiale similare cu Jacques Brel, Horia Moculescu și Adrian Daminescu”. **LAURA SOCACIU** (loc. Urișar, nr. 85, jud. Cluj, cod. 4660, Of. Poștal Dej 1): „Am 26 ani. Sint întrăgoșită de muzica ușoară românească. Preferăjuți mei sint: Mirabela Dauer, Marina Scupra, Laura Stoica, Angela Ciocâlnă, Carmen Muresan, Aurelian Andreescu, Mihaela Run-

O.D.

BEATLES

legendă și adevăr

Pe neașteptate, apără Vic Lewis, Admonestat de stewardesă că nu stă jos și nu-și fixează centura de siguranță, Vic îl întrebă impacientat pe Brian: „Ai luat banii?”. Banii însemnau „geanta-diplomat maro”, bani cash obținuți de Brian de la organizatorii de spectacol din Manila, de data aceasta 50% din onorariu. Restul fusese raportat la Inland Revenue Service și după la o bancă din Londra.

Brian era revoltat că Lewis nu se gîndeau decât la bani. Băieții fusese agresati și era cît pe ce să fie răniți, toți scăpaseră ca prin urechile acului, iar Vic Lewis putea fi atât de prozaic. „Cine a fost atât de indolent încât să uite de invitație?”, a strigat Brian. „Nu-mi vorbi mie despre bani!“.

Peter Brown a încercat să-l calmeze pe Brian, pentru ca Beatles-i și ceilalți pasageri să nu audă discuția, dar era prea tîrziu. „Îți voi vorbi despre bani!“, urlă Lewis, întinzindu-se peste Peter și înfigindu-i lui Brian mina în gât. „Am să te ucid, la naiba!“. Cum avionul se apropiase de pistă de aterizare, impactul l-a permis lui Peter Brown să îndepărteze mina lui Lewis de pe gâtul lui Brian.

Cu cîteva minute înainte de aterizare, Brian a început să vomite, temperatura l-a crescut, și așa încât a fost nevoie de ajutor pentru a fi transportat pînă la mașina care îl aștepta. Pe parcursul celor

patru zile cît a durat sejurul la New Delhi, a fost îngrijit de un medic.

Beatles-ii erau furioși pe Brian și blamau incapacitatea acestuia de a apăra incidentul. Pe același culoar, ceva mai încoordonat de apartamentul lui Brian, în camerele care comunicau între ele, băieții beau scotch și coca-cola și fumau... marijuana, în timp ce discutau despre grozăvile de la Manila și scena isterică din avion. Se ajunsese la un consens: Brian era terminat și devenise incapabil de a mai controla afacerea. „Să a stabilit deja un turneu prin lume pentru anul viitor“, a spus atunci Neil Aspinall. „Va trebui să mai trecem încă o dată prin tot acest supluție“. Toată lumenul parlamentar. George a întrebat: „Acesta nenorocite de turnee vor să fie evenimentul anului?“. „Nu se aude nimic în spectacol. Mie îmi este de-a-juns. Eu spun că trebuie să terminăm cu turneele“, a fost de părere John. Beatles-ii i-au comunicat decizia lor în avionul companiei BOAC, cel care îi ducea de la New Delhi la Londra. După etapă americană a turneului, care se desfășura în momentul respectiv renunțau, pentru o perioadă nedeterminată, la orice fel de deplasare în scop artistic. Această hotărîre l-a imboldnăvit pe loc pe Brian, încit pilotul a fost nevoie să ceară încă înainte de aterizare prezenta unei ambulanțe pe aerodromul Heathrow. Brian repetă la neînsurșit: „Ce mă voi face dacă nu vor mai merge în turnee? Ce se va întâmpla cu mine?“.

Peter Brown, vesnic în preajma lui, îl consola, crezînd în același timp în ceea ce spunea: „Nu îl ridică. Ai atîtea de făcut!“. Brian avea o sumedenie

RINGO STARR

de oferte, în orice caz mai multe decât orice om împlicat în show-business. Cu toate acestea, fără Beatles-ii care îi absorbeau cea mai mare parte a timpului, Brian se consideră lipsit de perspective. Blindele care îi aparăsesc pe corp încă de la aterizare erau de natură glandulară, aşa încât Brian a fost obligat să petreacă următoarea lună în pat, după care, dr. Norman Cogan îi-a recomandat o vacanță liniștită pentru convalescență. A plecat de unul singur la Portmerion, pe coasta de nord-vest a Tării Galilor, cel mai îndepărtat loc de Londra, pe care îl-a putut găsi. Toată lumea îl sfătuiea același lucru: „Incearcă să nu-ți faci probleme“. Nu trecuseră decât patru zile de cînd sărmantul Brian se afla în luxosul hotel cu vedere spre plajă și mare, din Portmerion, cînd din America sosî vestea că formația Beatles era amestecată într-un teribil scandal. Totul începea cu cîteva luni în urmă, desul de nevinovat, cu un profil al lui John Lennon serial de ziaristă specializat în muzică pop de la „Evening Standard“, Maureen Cleave. În primăvara anterioră îi se permisea accesul și sederea în locuințele celor patru pentru a-și face o părere despre viața lor, relațiile cu soțile (probabil pentru cei însurăți) și a le lăsa interviuri. Aceste portrete, de fapt profiliuri, rare și fascinante ale Beatles-ilor, apăreau o dată pe săptămîna fiecare, inclusiv cel al lui Brian. În interviul cu John, Maureen Cleave l-a provocat pe acesta spre discuții filosofice despre subiecte nediscutabile prea des cu pop-staruri. În discuția despre viitorul religiei organize, John a marcat: „Crestinismul va dispărea. Se va volatiliza, va pieri. Nu e nevoie să demonstrezi acest lucru. Am dreptate și se va dovedi dreptatea mea. Noi suntem acum mai populari decât Iisus. Nu știu cine va pieri mai curind – rock and roll-ul sau Crestinismul. Iisus avea dreptate, dar discipolii lui au fost oameni obișnuiti, unii chiar nesimțiti“.

Traducere și adaptare
GABRIELA SEICARU

GEORGE HARRISON

MICHAEL JACKSON

In 1977, presa de scandal americană lansează o serie de zvonuri prin care Michael era acuzat că întreține relații amoroase cu un actor, că și-a schimbat sexul și alte astfel de stiri din sfera senzationalului. Nu prea afectat de vîlva care se făcea în jurul numelui său, Michael declară revistei „Soul“: „Eram la magazinul Sears, unde tocmai vroiam să

cumpăr cîteva discuri, cînd o puștoaică s-a repezit la mine și împind: Nu e adevărat, spune-mi că nu e adevărat... Am întrebat-o ce se petrece și ea a izbucnit: Michael, spune-mi că nu ai devenit femeie. I-am cerut să-mi spună de unde a scos chestia asta și mi-a zis că a citit în revista „Jet“. Cred că toate aceste zvonuri nu sunt altceva decât o dovadă a succesiului meu“.

O lună mai tîrziu, atașații de

presă ai lui Michael vor pune la punct o replică. La Cesar Palace din Las Vegas, Michael se va întîlni cu actorul Clifton Davis, fiecare companiat de o „logodnică“. Michael însoțit de Diana Ross, Clifton Davis de actrița Leslie Hungham. Cu toate acestea, „National Enquirer“ persistă și titrizează: „Michael Jackson se va căsători cu Clifton Davis“.

Pentru a stinge incendiul, Michael va apela la revista „People Magazine“, care îl-a înțeles și a publicat „relația romantică“, puternic susținută de fotografii, dintre Michael și foarte tinătră actriță Tatum O’Neal. Frumoasa adolescentă obținuse un mare succes cu filmul „Paper Moon“, unde apăruse alături de tatăl ei, Ryan O’Neal. Era deci însoțitoarea ideală pentru Michael. „People Magazine“ scria: „Cele două turturele s-au întîlnit la Hugh Hefener și iubirea lor a fost fulgeratoare“. Adevarul ceda în fața senzationalului pentru a îndepărta birile. Michael po-

vestește: „Tatum m-a invitat la Hefener. A băut puțin cam mult și mi-a zis. Vino, vom vedea -Rădăcini... La un moment dat nu am mai suportat și am ieșit afară. Ea s-a aruncat în fintă arteziană de pe terasă“.

Anecdota nu era însă suficientă pentru a spulbera toate indoile și Michael, încorrigibil, nu s-a putut săptini să nu adauge: „Toată lumea spune că am fi fost goi, dar eu sunt convins că aveam pe noi costumele de baie. Dacă ne-am dis-

trat excepțional, nu înseamnă că am avut și legături sexuale“. Fantastic moment de retorică sexuală jacksoniană. Este declaratia unui adolescent de 17 ani ce nu se poate săptini să nu arunce indoială în mintea cititorului. Peste cîteva ani Michael va cînta: „Vă spun, Billie Jean nu e femeia mea, iar copilul ei nu este al meu... Oamenii... oamenii o spun“.

Traducere și adaptare
COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

BILLIE JEAN

I

She was more like a beauty queen from a movie scene
I said don't mind, but what do you mean I am the one
Who will dance on the floor in the round
She said I am the one will dance in the floor in the round

II

She told me her name was Billie Jean as she caused a scene
Then every head turned with eyes that dreamed of being the one
Who will dance on the floor in the round

People always told me
be careful of what you do
And don't go around breaking young girls' hearts
And mother always told me
be careful of who you love
And be careful of what you do
cause the lie becomes the truth

REFREN

Billie Jean is not my lover
She's just a girl who claims
That I am the one
But the kid is not my son
She says I am the one
But the kid is not my son

III.
For forty days and forty nights
The law was on her side
But who can stand
When she's in demand
Her schemes and plans
'Cause we dance on the floor
in the round
So take my strong advice,
just remember to always think twice
(Do think twice)

IV.
She told me her name was Billie Jean as she cause a scene
Then every head turned with eyes that dreamed of being the one
Who will dance on the floor in the round

REFREN

MARTIKA

LOVE... THY WILL BE DONE

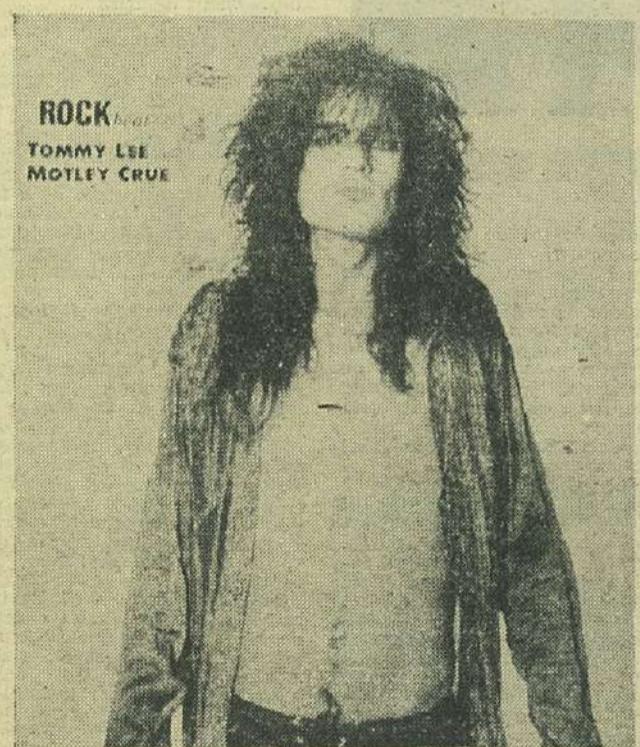
Love... thy will be done
I can no longer
Hide I can no longer
Run
No longer can I
Resist
Your guiding light
That gives me the power
To keep up the fight

Love... thy will be done
Since I have found you
My life has just begun
And I see all
Of your creations
As one perfect complex
No one less beautiful

Or more special
Than the next
We are all blessed
And so wise to accept
Thy will love be done

Love... thy will be mine
And make me strike
For the glorious
And divine
I could be on more satisfied
Even when there's no peace
Outside my window
There's peace inside
And that's why I no
Longer run
Love... thy will be done

MÖTLEY CRÜE

HOME, SWEET HOME

You know I'm a dreamer
But my heart's of gold
I had to run away high
So I wouldn't come home
Now.

Just when things went right
Doesn't mean they were
always
wrong
Just take this song and
you'll
never feel

Left all alone
Take me to your heart
Feel me in your bones
Just one more night
And I'm comin' off this
Long and winding road.

I'm on my way
I'm on my way
Home sweet home

Tonight, tonight
I'm on my way
I'm on my way
Home sweet home.

You know that I've seen
Too many romantic dreams
Up in lights fallin' off the
silver screen
My heart's like an open book
For the whole world to read
Sometimes nothing keeps me
together at the seams.

I'm on my way
Well I'm on my way
Home sweet home
Tonight, tonight
I'm on my way
Just set me free
Home sweet home
Home sweet home
Home sweet home.

Frica de muzică

In septembrie 1976, The Plastic People Of The Universe au fost dați în judecată în Cehoslovacia. The

Plastic People era o trupă de rock underground din Praga, cu un număr mare crescător de fani, muzicieni, poeți, actori și scriitori. Saxofonistul și directorul artistic al formației au fost acuzați de „tulburarea liniștii publice”, împreună cu un folclorist și un membru al unei trupe de punk numite DG 307.

Vaclav Havel era pe atunci un scriitor obscur și un prieten apropiat al celor de la Plastic People; ei împărtășeau aceeași dragoste pentru muzica Velvet Underground și arta lui Andy Warhol. Havel a participat la proces și a descoperit în confruntarea dintre ridicolul procuror și demnii muzicieni un adverzional desigur despre lumea politică.

„Cum ar fi trebuit să fie de fapt procurorul acelui tribunal public?”, se întrebă Havel într-un eseu inclus în primul disc Plastic People. „Fără indoială un purtător de cuvânt demn de încredere și apărător al intereselor societății, demonstrând convinsă vinovăția muncii creative, vulgaritatea și impactul său antisocial.” Procesul, nota Havel, l-a dezvăluit pe procuror și fiu total altfel: „Simbolul unei puteri devălorizate, persecutând tot ce nu se referă la necesitățile sterile ale vieții, orice era neobișnuit, riscant, spontan și incoruptibil, orice era diferit de această putere... El era cel mai bun exemplu pentru lumea manipularii spirituale și a oportunistului, a sterilității emoționale, banalității și săracaciei morale.” Pe scurt, concluziona Havel, el reprezenta lumea „stăpinilor”.

Stăpinii, după Havel, sunt acei reprezentanți ai puterii care propovăduiesc „lozinci religioase, liberale, patriotice sau socialiste... care au incercat mereu să-i transforme pe artiști în lachei și împotriva căror acesteia s-au răscăzut mereu, sau pe care cel puțin i-au ridiculizat mereu.”

The Plastic People au fost găsiți vinovați și condamnați la închisoare pe perioade variind între nouă luni și trei ani. Havel, inspirat de exemplul lor, a fondat Charta 77, organizație pentru apărarea drepturilor omului care a cizigat premiul Nobel. The Plastic People au continuat să cînte pe ascuns și au imprimat clandestin două discuri în casa de la țără a lui Havel. Aceasta, la rîndul lui, a fost închisă.

13 ani mai tîrziu, persecuția îi-a gonit pe susținători. Havel a condus coaliția care i-a alungat pe comuniști în noiembrie 1989 și a fost apoi ales președinte al țării. Pe atunci, muzicienii care l-au propulsat în cariera sa politică activau într-un grup numit Pulnoc (Miercură noapte). În primăvara lui '90, Pulnoc a devenit prima trupă est europeană care a semnat un contract cu o firmă majoră din vest. Albumul lor de debut, „City Of Hysteria”, a fost lansat cu o adnotare semnată de președintele Vaclav Havel.

Muzica grupului Plastic People – un rock experimental absurd – a fost emblema schimbărilor din Cehoslovacia.

In Chile, schimbările politice au fost sugerate în cîntecul folk ale lui Victor Jara, cel care a fost executat în 1973 de regimul militar. 17 ani mai tîrziu, la scurt timp după ce regimul a căzut, Amnesty International a organizat unul din concerte din ciclul Human Rights Now! pe același stadion unde Jara își ținea ultimul concert.

În Zimbabwe, seful de formătie Thomas Mapfumo a inițiat un nou stil muzical numit chimurenga în mijlocul anilor '70. Electrificarea sănsează între populația zairiană, reggae-ul jamaican și muzica zulu tradițională a căpătat în curînd valențe politice în lupta țării pentru independență și împotriva guvernului alb minoritar. Muzica a fost interzisă și Mapfumo închis, dar în 1980 revoluția a învins.

Liberitatea exprimării este un lucru care trebuie cucerit mereu. Acum, cînd comunismul a căzut și în Uniunea Sovietică și în Europa de Est, lozincile socialiste nu mai pot fi folosite oricărui pentru a justifica atacurile la libertatea de exprimare. Dar, nășa cum nota Havel, „stăpinii” folosesc și lozincile liberale, patriotice sau religioase pentru a opri sunetele care ajung în zonele cele mai intime ale sufletului.

Gardienii republicii lui Plato erau obligați să interzică artiștilor ale căror produse doveadeau „vicii, lipsă de sens și indecență”. În Evul Mediu, biserică interzise „corzile Diavolului”. Limbajul „stăpinilor” nu a modificat foarte mult în secolele care au trecut de atunci: immortal, antisocial, obscene, dezordonat, subversiv, satanic. Acesta este, în mare, limbajul cenzurii.

Muzicienii, în schimb, se exprimă prin limbajul infinit variabil al sunetelor aranjate artistice. Există la fel de multe justificări pentru exprimarea muzicală liberă, ci și muzicieni sint.

Plastic People au negat faptul că s-ar fi exprimat în primul său cauză în afară de cea a dragostei lor pentru muzica rock. Pe ei nu-i interesa să schimbe guvernul sau societatea. Dacă comuniștii îi lăsătă în pace, ei n-ar fi fost nefericiți. Milan Hlavsa, basistul și fondatorul grupului, spunea: „Am fost dizidenți împotriva voinei noastre”.

Cui Jian, starul rock chinez al anilor '80, era mulțumit sănătos din punct de vedere politic. Născut în 1961, Cui Jian a crescut în Beijing în anii turbulenți ai revoluției culturale, cînd orice exprimare artistică era suspectă.

Ei și-a început cariera artistică în prima parte a anilor '80 și a devenit star în 1985 cînd a susținut la Beijing un concert considerat apoi ca primul eveniment rock în China. Cîntecul său „Yi Wu Suo You” (Nu am nimic), un cîntec trist despre un om de care se ride pen-

Cenzorii muzicali de la Plato încearcă să știu mereu că muzica este cea mai mare amenințare pentru tiranie și pentru puterea însăși

primăvara lui 1989, studenții au cintat „Yi Wu Suo You” pentru a protesta împotriva refuzului guvernului de a sta de vorbă cu ei. Un grup numit Mayday a cintat acest cîntec în piața Tienanmen pe 20 mai 1989, cu două săptămâni înainte de masacrul.

De atunci, Cui Jian a fost închis într-o casă de detinute. Un turneu planificat în vara lui 1989 a fost anulat de autorități sub pretextul că la concerte se adună prea mulți oameni și că ar putea fi periculos. În 1991 un grup de străini l-au invitat să cînte într-un concert, dar și de data aceasta a fost oprit.

„Arta și cultura sunt ca un lac”, a spus Cui Jian în 1990. „Politica este ca o barcă. Nu mă ingrijorez nici o secundă că barca ar putea să se scufundă. Sunt mult mai fascinat de apă. Barca depinde de apă”.

In Cuba, reprezentanții statului au invățat să ia în seamă muzica. La începuturile revoluției cubaneze, jazz-ul era interzis. „Multi timpi guvernul a susținut că jazz-ul este o muzică imperialistă” a declarat Arturo Sandoval, un protejat al lui Dizzy Gillespie și un valoros trompetist, ziarului Washington Post cînd a ajuns în Statele Unite, anul trecut. Sandoval fusese inchis 4 luni și jumătate în timp ce și-a efectuat serviciul militar. „M-am acuzat că iubesc jazz-ul. Si cînd iubesc jazz-ul iubesc America”.

Imensa popularitate a jazz-ului în Cuba a determinat guvernul să fie mai îngăduitor. Pentru Sandoval, prețul libertății a fost exilul, dar după cum a declarat, el crede că prăbușirea comunismului în Cuba este inevitabilă. „Toată lumea spune în Cuba, „Foarte bine, ce mai aștepțăm? Este imposibil să credem că din toată lumea astăzi noi avem dreptate să fim comuniști”.

In societățile comuniște, în care statul caută să politizeze toate aspectele vieții, libertatea de exprimare se traduce deseori prin îndepărțarea de politică, libertatea de a face artă pentru artă. Instante unde cei bogăți și puternici vor să-si apere drepturile, libertatea de exprimare este folosită pentru a promova schimbările politice, ca libertatea de a face artă cu tendințe politice. Pentru grupul de muzică și teatru Dos Que Tres din Guatemala și politica erau un singur lucru.

Grupul, cunoscut sub acronimul 2Q3, a fost înființat de lucrătorii de la fabrica de imbuteliat Coca-Cola din Guatemala City. Cîntecul și sketch-urile grupului satirizau politicienii coruși și ofițerii de armată, îndemnind totodată muncitorii să lupte pentru drepturile lor.

Reducerea la tacere a grupului 2Q3 a început în februarie 1989 cînd un om numit Flavio Panteleon a fost rănit cînd părea un spectacol. După organizarea americană de apărare a drepturilor omului, Americas Watch, atacatorii săi folosiseră pistoale de un calibră pe care numai securitatea putea să le folosească. În iulie 1989, fratele lui Panteleon, Rolando, un membru din grupul de teatru, a fost răpit de trei ofițeri înarmați. Cörpu său a fost găsit mai tîrziu în aceeași zi cu patru gloanțe în creier și urme de tortură.

In august 1989, 70 de membri ai comunității de teatru și film americane i-au scris președintelui Guatemalei protestind împotriva acestei crimi și cerind o anchetă.

Două mituri sunt comune în lupta pentru libertatea exprimării. Primul și cel mai popular acum este că muzica răspindită – și mai ales rock-ul – este o muzică a rebeliumi care se luptă cu autoritarismul. In Uniunea Sovietică comunistă, autoritățile care pină atunci fusese foarte aspre au învățat să trăiescă alături de rock de abia la sfîrșitul anilor '70 – și cea mai mare parte a muzicienilor de rock erau mulțumiți cu statul lor de prezentatori de spectacol. Rock-ul a fost și este important acolo ca o muzică de respingere, dar nu a fost muzica revoluției care a zguduit Uniunea. Al doilea mit este cel al istoriei progresive, în care forțele libertății triunfează înțel dar sigur asupra forțelor tiranice. Mitul progresiv neglijă insă un adevăr vechi de cînd lumea și anume acela că atunci cînd vechii stăpini sunt alungați, noi stăpini pindesc după colț.

Un american**la...****București****JOHN HICKS**

Da, într-adevăr, după o lungă absență de pe scenele noastre, iată că, în sfîrșit, putem exclama, putem audia din nou un jazzman american la București. Si astă multumită Ambasadei S.U.A. la București, Radioteleviziunii Române și Companiei TAROM.

Joi, 12 decembrie 1991 la Sala de Concerte Radio, împreună cu un public numeros, peste 800 fani ai jazzului, ne-am întinut cu unul dintre cei mai valoroși pianisti de jazz ai acestui moment — John Hicks. Desigur, putem fi întrebău, unde sunt Ch. Corea, K. Jarrett, H. Hancock sau C. Taylor? De departe de noi gindul de a diminua importanța acestora în jazzul contemporan și de avangardă. Ei sunt într-adevăr, cei mai cunoscuți, mai apreciați și mai vehiculați. Dar există și o altă categorie de pianisti, de jazzmani, poate mai puțin spectaculoși, dar nu mai puțin doțati, reprezentând main strămut. Unii îl consideră adevaratul jazz autentic — jazz de la rădăcină. Il practică și John Hicks și preferații lui T. Flanagan (la acesta subscrie și Fl. Lungu), și Hank Jones.

Faptul că recitalul trebuia susținut solo reprezenta un plus de efort fizic, de gindire muzicală, necesită un program special. Nu mulți interpréti își permit acest lucru, dar John Hicks s-a dovedit a fi un artist al pianului, al jazzului, un artist de forță, virtuozitate și expresivitate. Posesor al unei

abile tehnici pianistice el nu-a abuzat totuși de această calitate. Interpretarea lui a fost dominată mai degrabă de rafinament artistic, de învăluire armonică, rapsodică, cind reflexivă — în maniera Bill Evans — cind expansivă, prin suvoaie de sunete (the sheets of shouts) ce caracterizează bordanta fanziei a lui J. Coltrane sau și McCoy Tyner.

J. Hicks ne-a întreținut mai mult de o oră în fiecare dintre cele două părți ale recitalului cu un program extrem de complex și bine conceput. Astfel, am parcurs un întreg repertoriu de aur al jazzului modern și al celor mai apreciați creațori ai săi. De la "Blue in green" și "Speak low" din repertoriul lui B. Evans, la "Ruby my dear" și "Reflections" (T. Monk), continuind cu medley, D. Ellington, B. Strayhorn și încheind prima parte cu Hank Mobley. Partea a doua ne-a prilejuit satisfacția audierii în versiuni proprii a unor adevarate comori semnate de J. Coltrane, Bud Powell și Billy Eckstine.

N-a încercat să epateze cu nimic și nici să cîștege o anumită categorie de public. A cîptat ca orice artist adevarat pentru sine, ca la el acasă, acolo în mediul său natural, firesc, din inimă New York-ului, Sala și publicul îi deveniseră familiare cu o scară înainte cind a asistat la concertul "Jazz alive" dedicat lui J. Ră-

ducanu. Sensibilitatea și spiritualitatea noastră — la fel a cunoscut-o în cele două zile în care l-am însoțit pe străzi, la hotel, restaurante și expoziții. Poate tocmai de aceea comunicarea lui sinceră, spontană, a fost bine receptată, apreciată și favorabilă actualului artistic în sine. Meritul lui J. Hicks este acela de a fi reușit să se transpună și pe noi în acel mediu, în acea intimitate muzicală proprie jazzului pe care am simțit-o apropiată, dacă nu și o noastră. J. Hicks ne-a convins încă o dată că jazzul nu se adresează doar instinctului primar. Contemplind interpretarea lui, mi-am adus aminte de cuvintele lui Descartes „...nu numai a înțelege, a voi, a imagina, ci chiar și a simți este același lucru cu a cugeta”, citate recent de A. Dumitriu în "Homo universalis".

Nu ne rămîne decât să așteptăm cît mai dese întîlniri cu astfel de interpréti și chiar reîntîlnirea cu John Hicks — poate în formula de quintet, aşa cum ne-a promis, pentru prima ediție a Festivalului de Jazz București '92 (24–28 octombrie).

ALEXANDRU ȘIPA

P.S. — Memorabil va rămîne și jam session-ul de după concert, aproximativ trei ore, la care au participat, pe lîngă artistul american, ai noștri M. Tiberian, C. Soleanu și I. Baranga.

Există în România — sub aspect jazz-istic vorbind — orașe în care se organizează festivaluri, de la tradiție — Sibiu, Brașov, Costinești (la categoria „stațiuni”) — ori mai noi — Galați, Craiova (cu un festival mixt, de rock-folk-jazz), Iași, Timișoara (aflată la prima ediție în decembrie '91) —, orașe în care s-au organizat festivaluri — Cluj, Satu Mare —, orașe în care au loc concerte, fie că în ele există ori nu clușuri de jazz — aici lista ar fi prea lungă pentru a o transcrie — și orașe... în care nu se întimplă nimic!

In penultima categorie menționată, la loc de frunte se situează Constanța. Normal, vezi zice, este unul dintre municipiile cu populația cea mai numeroasă din țară, în sezonul estival plajele atrag alte sute de mii și milioane de oameni. Numai că, la Constanța, ceea ce dorim să relevăm nu are nici o legătură cu sezonul estival; ne referim la o exlusivitate pentru publicul constanțean.

Cu aproximativ patru ani în urmă, din inițiativa neobositilor îscorditori de noi forme ale acreditării jazz-ului Harry Tavitan și Cornelius Stroe, încercind să extindă principiile „Creațivului” și în domeniul organizatoric, au creat un minunat serial de concerte de tip „happening” atribuindu-le un inspirat generic: „Atelier de improvizare”! Fără a merge pe cărări bătătorite și beneficiind de înțelegerea și dragostea pentru spectacol a unor oameni de bine de la Teatrul Dramatic (îndeosebi Gigi Hale), organizatorii gazde care au apărut de fiecare

dată și în ipostază de amfiteatru scenici efectivi, ca muzicieni în spectacole, au invitat interpréti din țară și străinătate, în formule adesea configurate ad hoc. Generoasei risipe de idei și-au datorat concerte de excepție precum combinații de blues, gale profilate pe instrumente pivot — ale pianistilor (cu Dan Grigore, Johnny Răducanu,

— ale dărurilor celor doi, ale colaborărilor lor, au rodit benefici: începă dar sigur, la Constanța s-a format un public de jazz care a umplut de fiecare dată sala Teatrului Dramatic. De anul trecut, Cornelius Stroe a continuat acest temerar demers organizatoric de notable rezultate, în plan estetic și educational, stagiu de concerte propuse și realizate de el sub genericul „Jazz & Blues Session” de astă dată în eleganță săă la Casei de cultură a Sindicatelor, cu sprijinul direct al directorului ei, Gigi Căpătină — permanentizind ideea de incitare a publicului pentru jazz, oferind totodată muzicienilor noștri prilejuri în plus de aflare. Cornelius Stroe, același primitor amfiteatru, s-a evidențiat în cadrul scenic ca lider al grupului „C.S. 3” apoi al trio-ului (care viază și în formulă de quartet) „Cultural Evolution” cu o contribuție importantă pe plan componist adusă de nou component George Mănescu la pian (fost... violonist într-unul dintre primele formule ale „Creativului” de acum 10 ani), alături de protagoniștul baterist și de saxofonistul-clarinelist Ionel Estimie.

Privilegiatul public constanțean se găsește în fața unei noi ofensive a infilitorilor cu jazz-ul: la Teatrul „Fantasio” Marian Cucu — trompetist și Jean Băciu — baterist au deschis ciclul spectacular „Jazz For You” prin concerte, în care au evoluat grupurile „Five To Jazz” (cuprinzându-i pe organizatorii numiți), „Academie Jazz Quintet” Johnny Răducanu, Trio-ul Mircea Tiberian, cu toți din București, promițând cu acest prilej o stagione paralela de concerte lunare... De departe de a însemna un prejudiciu ori o dităre, considerăm că, dimpotrivă, aspectul concurenței — cu condiția de a rămîne deschisă, loială — poate semnifica un motor al progresului. Pe cind alte orașe vor prelua această inițiativă — deocamdată unică în țară?

*) Este vorba despre cel mai bun prezentator al tuturor tim-purilor.

**FAN CLUB POP,
ROCK & SPORT**

Îi anunță pe cei din Baia Mare și imprejurimi care doresc să scape de grija procurării raficii săptămânale de muzică să i se adreseze lui Andrei Suș la Muzeul de Mineralogie din Baia Mare sau să-i scrie pe adresa C.P. 709 O.P. 4800 Baia Mare.

La mulți ani,**UNI-FAN!**

„Aici Uni-Fan Radio” au fost probabil primele cuvinte rostite pe frecvența primului post de radio independent, la încă trei săptămâni după 22 decembrie '89.

Să iată-i pe membrii postului pe 11 ianuarie 1992, la doi ani de la debut, la fel de proaspăți, de tineri și de entuziaști chiar dacă nu mai sunt cu toții aceiași de acum doi ani. Unii au plecat, alții au rămas. Au fost clipe triste și clipe mai puțin plăcute, ca peisaj tot în viață. A rămas intactă dorința de a-i mulțumi pe ascultători, de a le dărui clipele de destindere din ce în ce mai necesare.

A devenit deja o tradiție ca la aniversarea zilei de naștere a postului să participe toti cei care-i iubesc. Astfel că „mitingul” din Piața Aviatorilor, unde nu s-au scandat decât lozinci pro-muzicale, a reunit de această dată un număr mult mai mare de ascultători ai Uni-Fanului. S-au făcut urări, s-a mulțumit, s-a sperat, s-au făcut pronostici: „Dacă la 2 ani sătem atât de mulți, înseamnă că la majorat ajungem pînă în Piața Victoriei!”

Si ca orice om de lume care se respectă, Uni-Fan-ul a organizat anul acesta o recepție. Au răspuns cu amabilitate invitații reprezentanți ai guvernului și ai partidelor politice: doamna Ioana Staniloiu, domnul Cazimir Ionescu, Radu Căpătan, Ion I. Brătianu, Stelian Tănase, președintele Uniunii Scriitorilor, domnul Mircea Dinescu. Dintre colegii de breaslă mass-media au venit reprezentanți celor două televiziuni, TVR și SOTI și ai „fraților mai mici” ai Uni-

Fan-ului, respectiv Radio Fun, Radio Delta, Radio Nova 22.

La capitolul vedete ale scenei muzicale românești au fost prezenti Mircea Baniciu și formația Compact.

Recepția a avut loc la Palatul Elisabeta și pentru o primă incercare a fost o reușită deplină. S-a ris, s-a birfit, s-au ciocnit pahare, s-au golit platouri, s-au umplut scrumiere, s-au creat noi relații, noi contacte, noi legături. Din partea presei au căpătat blitzurile, s-au deschis ochii mari și s-au ciulit urechile. Vor curge probabil riuri de cerneală. A mea s-a terminat aici. Dar nu înainte de a ură încă o dată: „La mulți ani, Uni-Fan!”

ANCA LUPES

UN „SUMAR” BILANȚ LA MAGAZINUL MUZICA

Acum, cind se fac tot felul de clasamente în muzică, sport, film și mai stiu eu ce domenii, ne-am gîndit că nu ar fi rău să vă prezintăm și o situație a vinzărilor de discuri realizate de magazinul Muzica în anul 1991. Desi, cred că ar fi realizabil (cu ajutorul vostru) și un top al vinzărilor de discuri. Pină atunci însă, iată „bilanțul” unuia dintre cele mai cunoscute magazine de gen. S-au vîndut aproximativ 432 000 de discuri, dintre care românești 420 000. Dintre acestea, de muzică usoară s-au vîndut 250 000. Cele mai vîndute au fost discurile formatorii Phoenix, discul lui Alexandru Andries, și al lui Nicu Alifantis, Valeriu Sterian și cel inițiat Cintecel. Gheorghe Gheorghiu și Madona sint cei care tronează. Pe tot parcursul anului, magazinul a găzduit 14 lansări de disc. Am avut prilejul să sim, astfel, alături de Mirabela Dauer și Marcel Dragomir, Alexandru Andries, Valeriu Sterian, Nicu Alifantis, Compact, Gabriela Cegelea, Maria Dragomiroiu, New Sayov, Carmen Mureșan, Aneta Stan, Cristian Pătuță, Madalina Manole, Nae Lazărescu și Vasile Murariu, Gabriel Cotăbiță. De altfel, sperăm ca în '92 să participăm la mai multe, mai ales că pe lîngă Electrcord au apărut și studiori particulare. De amintit: Migas Real Compact, Mar Production, Compania de sunet.

O.D.

**24h/24h
68,7 MHz**

radio CONTACT

vă oferă posibilități avantajoase de reclamă, la ore de maximă audientă.

Radio Contact la sediul său din Splaiul Independentei 202A, sector 6 tel. 38.30.80/475

Adrian PETRESCU
Manager directeur
St Vasile Parvan n°2 Sc-C Ap47
BUCAREST 7000
Tel:(400) 164646 Fax:102939

10 melodii pentru

VINERI ÎN NOAPTEA DIRECT

A avut loc și ediția cu numărul 50. A fost prezentă cîștigătoarea concursului lansat de noi în urmă cu două săptămîni privind crainicile TV. Iată jerarhia stabilită în urma telefoanelor primite: 1. Carmen Movileanu, 2. Cristina Tepescu, 3. Iuliana Marciuc, 4. Mirela Atanasiu, 5. Cristiana Bota, vom încerca să le invităm și pe celelalte favorite ale telespectatorilor pentru a le cunoaște mai bine. Cristi Minulescu a fost alături de noi de ziua lui și a gemenilor săi. Aurelian Temișan a venit neanunțat, de plăcere. Trei fani ai emisiunii, dintre cei mai constanti, au ținut să fie cu noi la eveniment: Laurențiu Stoiciu, Felicia Popescu și Daniela Monalisa Popescu. A revenit Marius Boureanu (copilul erou de numai 12 ani).

Lista melodiilor pentru 24 ianuarie 1992:

1. House Of Silence - BAD BOYS BLUE
2. Be A Good Friend Of Mine - JON & VANGELIS

GABRIEL DOROBANTU

CARMEN MOVILEANU

3. Zile rele, zile bune - MIRABELA DAUER
4. A Different Corner - GEORGE MICHAEL
5. Ce frumos mint, uneori, băieții - EMILIA DIȚU
6. All Or Nothing - EUROPE
7. Love Will Never Ever Die - PEACE TRAIN
8. Night Call - JOE COCKER
9. Rămi cu bine - VASILE ȘEICARU
10. Yesterday, Today, Tomorrow - MIKE & THE MECHANICS

Incepînd cu ediția din 31 ianuarie, vom relua „Concursul noptii”, atât de cerut de ascultători. În raport de apariția noilor sponsorii vom avea posibilitatea să premiem cu mai mult de o melodie. Semnalăm totodată că la numărul 14 30 91 puteți adresa întrebări invitaților și realizatorilor, se recepționează sugestiile privind viitoarele programe, în timp ce la 13 69 01 se vor face dedicări între 23-04.

Îi invităm și în scris pe compozitori și interpréti, pe membrii grupurilor rock să vină cu lucruri noi, cu problemele lor care sigur îi interesează pe cei care ne ascultă. Oricînd sintezi bineveniți!

L.P.M. + A.P.

AURELIAN TEMIȘAN

MARIUS BOUREANU

Invitație la „Europa”

O adresă care unii au zărit-o pe micul ecran, altii nu. E cazul să notați: str. Dreapta nr. 4, București, telefon 18.31.14. O clădire nouă, personal tînăr și decorativ, dar mai ales o formă ideală pentru acest loc: VODEVIL. Roxana Vuipescu, Dana Bayer, Christian Dumitrescu și Valter Dionisie susțin un program unitar cu treceri de la „evergreens” la succesele actuale, colajे inspirat realizate și originale, 4 voci plăcute, doi instrumentiști cu mare experiență. Despre membrii grupului veți mal căi cu condiția să încercati să petreceti cîteva ore la (in) EUROPA.

BBC

Prompt, serios, obiectiv.

BBC-ul se audă acum mai bine ca oricînd în capitală, pe frecvența postului de radio Unifan.

BBC, la București, pe 69,8 Mhz.

WORLD SERVICE

TOPURI DE TOT FELUL

THE TOP SELLING SINGLES OF 1991

(din N.M.E. 4 ianuarie 1992)

1. (Everything I Do) I Do It For You - Bryan Adams, 2. The Shoop Shoop Song - Cher, 3. I'm Too Sexy - Right Said Fred, 4. Do The Bartman - The Simpsons, 5. The One And Only - Chesney Hawkes, 6. Bohemian Rhapsody - Queen, 7. Any Dream Will Do - Jason Donovan, 8. I Wanna Sex You Up - Color Me Badd, 9. 3AM Eternal - The KLF, 10. Don't Let The Sun Go Down On Me - George Michael / Elton John, 11. Insanity - Oceanie, 12. Let's Talk About Sex - Salt N' Pepa, 13. Black Or White - Michael Jackson, 14. Sit Down - James, 15. Promise Me - Beverly Craven, 16. (I Wanna Give You) Devotion - Nomad, 17. Should I Stay Or Should I Go - The Clash, 18. Gypsy Woman -

Crystal Waters, 19. Dizzy - Vic Reeves & The Wonder Stuff, 20. More Than Words - Extreme, 21. Last Train To Transcentral - The KLF, 22. World In Union - Kiri Te Kanawa, 23. Sadeers Part I - Enigma, 24. Baby, Baby - Amy Grant, 25. Everybody's Free (To Fall Good) - Rozalla.

MUSIC VIDEO

(cele mai bine vinde casete din 1991)

1. Three Tenors In Concert - Pavarotti, Domingo, Carreras, 2. The Immaculate Collection - Madonna, 3. Pavarotti In Hyde Park - Luciano Pavarotti, 4. Greatest Flix - Queen, 5. Serious Live In Berlin - Phil Collins, 6. From The Distance... The Event - Cliff Richard, 7.

Greatest Hits - Eurythmics, 8. The Complete Picture: The Very Best Of - Deborah Harry & Blondie, 9. Rocking All Over The Years - Status Quo, 10. Tonight He's Yours - Rod Stewart,

TOP 40 ALBUMS

(revista Q din februarie 1992)

1. Dangerous - Michael Jackson, 2. Greatest Hits II - Queen, 3. Stars - Simply Red, 4. Achtung Baby - U2, 5. Simply The Best - Tina Turner, 6. We Can't Dance - Genesis, 7. Time, Love & Tenderness - Michael Bolton, 8. Performs Andrew Lloyd Webber - Michael Crawford, 9. Shepherd Moons - Enya, 10. From Time To Time - Paul Young.

Propunerি TOP

Pentru secția română se vor lua în considerare piesele propuse de Titus Andrei precum și melodii de pe discurile apărute în ultimul an.

Keep Coming Back - Richard Marx, Blowin Kisses In The Wind - Paula Abdul, Adams-Groove - Hammer, Martika's Kitchen, - Martika, Way Of The World - Tina Turner, Save Some Love - Keedy, Stay With Me Tonight - Chris Norman, Love Will Never Ever Die - Peace Train, Night Calls - Joe Cocker, Hey Angel - Gina T., Take Me Back - Van Morrison, Ice Machine - Depeche Mode, Can't Let Go - Mariah Carey, New York, Berlin-Paris - Blue System, Change - Lisa Stansfield, Stars - Simply Red, I Can't Dance - Genesis, Smells Like Teen Spirit - Nirvana, The Sky Is Crying - Stevie Ray Vaughan, Roll The Bones - Rush, Call It What You Want - Tesla, Wasted Time - Skid Row, Strange And Beautiful - Crimson Glory, Holidays In Eden - Marillion, The Bug - Dire Straits, Hands Of Time - Kingdome Come, Heaven's Train - Badlands, Close To Me (remix 91) - The Cure.

L.Z.

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlu melodie	Interpretul

TOP 5 POP - R

1	5	2	Eu și marea	Daniel Iordăchioie
2	-	1	Un tren de seară	Elena Cîrstea
3	2	3	Nu te voi uită niciodată	Adrian Dănilăescu
4	1	4	Steaua sufletului meu	Monica Anghel
5	-	1	Ultima modă	Aurelian Temișan și Sanda Lădoi

TOP 5 ROCK - R

1	1	4	Spre care rai?	Celelalte Cuvinte
2	-	1	Mi-e teamă de lumea ta	Dida Drăgan
3	4	2	Spun pe bune	Holograf
4	-	1	Exercițiu	Valeriu Sterian și Compania de Sunet
5	5	2	Muzica	Sanrock

TOP 10 POP - S

1	1	3	Black Or White	Michael Jackson
2	2	5	Emotions	Mariah Carey
3	-	1	When A Man Loves A Woman	Michael Bolton
4	8	2	Good Vibrations	Marky Mark & The Funky Bunch
5	4	4	Cream	Prince And The N.P.G.
6	3	3	Let's Talk About Sex	Salt'n'Pepa
7	-	1	Night Calls	Joe Cocker
8	-	1	Keep Coming Back	Richard Marx
9	6	2	Deja Vu	Blue System
10	-	1	The Saint	Thompson Twins

TOP 10 ROCK - S

1	1	2	The Show Must Go On	Queen
2	3	2	Don't Cry	Guns N'Roses
3	9	3	Can't Stop This Thing We Started	Bryan Adams
4	4	4	I'll Fight For You	Foreigner
5	5	2	The Fly	U2
6	-	1	Nothing Else Matters	Metallica
7	8	4	Primal Scream	Mötley Crue
8	10	2	No Son Of Mine	Genesis
9	-	1	No More Tears	Ozzy Osbourne
10	6	4	Top Of The World	Van Halen